

Deklaracja o Ochronie Kobiet i Dzieci w Sytuacji Stanu Wyjątkowego i Konfliktu Zbrojnego

Przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne rezolucją 3318 (XXIX) z 14 grudnia 1974 r.

Zgromadzenie Ogólne,

Mając na względzie rekomendację Rady Ekonomiczno-Społecznej zawartą w Rezolucji 1861 (LVI) z 16 maja 1974 r.,

Dając wyraz trosce o kobiety i dzieci przynależne do ludności cywilnej, które w czasie stanu wyjątkowego i konfliktu zbrojnego w walce o pokój, samostanowienie, wolność narodową i niepodległość zbyt często stają się ofiarami nieludzkich aktów, konsekwencją których są poważne obrażenia,

Świadomi cierpienia kobiet i dzieci w licznych rejonach świata, w szczególności będących miejscem ucisku, agresji, kolonializmu, rasizmu, obcej dominacji i zewnętrznego podboju,

Głęboko zmartwieni faktem, iż mimo powszechnego i jednogłosego potępienia kolonializm, rasizm jak również obca i zewnętrzna dominacja wciąż trzymają w jarzmie rzesze ludzi, brutalnie tłumiąc narodowe ruchy wyzwolenicze, zadając poważne straty i nieoszacowane cierpienie ludności znajdującej się pod okupacją w tym kobietom i dzieciom,

Ubolewając na faktem, iż podstawowe wolności i godność osoby ludzkiej wciąż są obiektem poważnych ataków, jak również iż kolonialne rasistowskie obce siły okupacyjne nie zaprzestają naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego,

Wspominając odpowiednie instrumenty dostępne w międzynarodowym prawie humanitarnym poświęcone ochronie kobiet i dzieci w okresie wojny i pokoju,

Wspominając, wśród licznych istotnych dokumentów, swoją Rezolucję 2444 (XXIII) z 19 grudnia 1968 r., 2597 (XXIV) z 19 grudnia 1968 r., 2674 (XXV) i 2675 (XXV) z 9 grudnia 1970 r. o ochronie praw człowieka i o podstawowych zasadach ochrony ludności cywilnej w konfliktach zbrojnych, jak również Rezolucję Rady Ekonomiczno-Społecznej 1515 (XLVIII) z 28 maja 1970 r., w której Rada wzywa Zgromadzenie Ogólne do rozważenia możliwości napisania deklaracji o ochronie kobiet i dzieci w czasie stanu wyjątkowego i wojny,

Świadomi własnej odpowiedzialności za przyszłość wzrastającego pokolenia, jak i matek pełniących doniosłą funkcję w społeczeństwie, w rodzinie, w szczególności dla wychowania dzieci,

Mając na uwadze konieczność zapewnienia szczególnej ochrony kobietom i dzieciom należącym do ludności cywilnej,

Uroczyście przyjmuje niniejszą Deklarację o Ochronie Kobiet i Dzieci w Sytuacji Stanu Wyjątkowego i Konfliktu Zbrojnego i wzywa wszystkie Państwa Strony do sumiennego jej stosowania:

1. Ataki i bombardowania ludności cywilnej, efektem których jest niemożliwe do oszacowania cierpienie, w szczególności kobiet i dzieci jako najbardziej bezbronnych członków populacji, winny być zakazane i jako takie winny być potępione.
2. Użycie broni chemicznej i biologicznej w trakcie trwania operacji militarnych stanowi najbardziej rażące naruszenie Protokołu Genewskiego z 1925 roku, Konwencji Genewskich z 1949 roku i zasad międzynarodowego prawa humanitarnego, jak również jest źródłem poważnych strat wśród ludności cywilnej, w tym bezbronnych kobiet i dzieci i jako takie winno być surowo potępionym.
3. Wszystkie Państwa winny całkowicie wypełniać swoje zobowiązania wynikające z Protokołu Genewskiego z 1925, Konwencji Genewskich z 1949 jak i wszelkich innych instrumentów prawa międzynarodowego związanych z poszanowaniem praw człowieka w konfliktach zbrojnych, będących źródłem istotnych gwarancji w zakresie ochrony kobiet i dzieci.
4. Państwa będące stronami konfliktu zbrojnego, biorące udział w operacjach militarnych na obcym terytorium lub operacjach militarnych na terytorium znajdującym się wciąż pod zwierzchnictwem kolonialnym winny podjąć wszelkie możliwe starania w celu ochrony kobiet i dzieci przed spustoszeniami wojennymi. Wszelkie możliwe działania winny zostać podjęte dla zapewnienia zakazu stosowania działań takich jak prześladowania, tortury, środków karzących, poniżające traktowanie i przemocy, w szczególności przeciwko części ludności cywilnej złożonej z kobiet i dzieci.
5. Wszelkie formy represji, okrutnego i nieludzkiego traktowania kobiet i dzieci, w tym pozbawienie wolności, tortury, rozstrzelania, masowe aresztowania, zbiorowa odpowiedzialność, niszczenie miejsc zamieszkania i przymusowe wysiedlenia dokonywane przez walczących w trakcie operacji militarnych lub na terytorium okupowanym winny być uważane za czyny kryminalne.
6. Kobiety i dzieci przynależnych do ludności cywilnej w sytuacji stanu wyjątkowego lub konfliktu zbrojnego w walce o pokój, samostanowienie, narodowe wyzwolenie i niepodległość, lub żyjących na terytorium okupowanym, nie powinny się pozbawiać schronienia, żywności, pomocy medycznej ani innych niewyodrębnialnych praw, zgodnie z postanowieniami Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych, Międzynarodową Konwencją o Prawach Ekonomicznych, Społecznych i Kulturowych, Deklaracją Praw Dziecka lub innymi instrumentami prawa międzynarodowego.